

beati bernardi.

tum confiteatur: quatenus deus qui prius ad-
est per gratiā: cor ad penitentiā cōpungat: de
inde affit vt confitenti peccatoꝝ veniam tri-
buat. ¶ **Q**uod si forte peccatoꝝ vere peniteat: sed
interueniēte necessitatis articulo ad cōfessio-
nem venīre nō possit: cōfidenter credere debe-
mus: q̄ summus sacerdos cōplet in eo: quod
mortalis nō potuit. ¶ **N**am apud deū factum
constat qđ homo quidē vere voluit sed nō va-
luit adimplere: quia confessionem nō cōtem-
ptus exclusit: sed impediuit necessitas.

Be multimoda sup̄ius accusa-
tione: per peccatorum ⁊ vitioꝝ in to-
ta vita sua perpetratoꝝ enarratio-
nem: **Ca. XVIII.**

In caplo vbi pctā mea emēdare debui:
peccatꝝ peccata addidi. **C**ū de illis fui p
clamatꝝ: aut aliquo modo excusauī: aut ex to-
to negauī: aut quod deteriꝝ est defendi: et im-
patiēter respondi. ¶ **C**ū nullum sit peccatus
a quo nō sim cōtaminatus aliquo modo: aut
contaminari nō possim: iustum est vt remota
omni occasione emendationē pmittam: vn-
decūqꝝ aut a quocūqꝝ clamer: quatenꝝ sic libe-
rari valeam a peccato ppetrato vel ppetran-
do. **M**ultitudinem iniquitatū mearum expa-

Liber meditationū.

uescens: aliorū transgressiones reprehendere tibi
muli: et ideo mortis auctor extiti: quia vir⁹ quod
clamando expellere potui non expuli. ¶ Indig-
natus sum aduersus alios: qui me de vitijs
meis reprehendebant: et quos amare debui odi
ui. ¶ Illa que mihi nocebant vel displicebant:
desideraui vt non essent: Sciebam tamē quod in
natura sua erant bona: et a bono factore facta:
sed ideo mihi nocebant: quia ego malus erā
et male eis utebar. Nihil enim mihi contrarius
est nisi ego ipse: meū est quicquid mihi nocere po-
test: et ego ipse mihi sum sarcina. ¶ Optaui eti-
am vt deus peccata mea nesciret: aut punire
nolleret: aut punire non posset: et ita volui deum
esse insipientē: iniustum et impotentē: quod si
esset: deus non esset. ¶ Non est superbia super su-
perbiam meā: propterea longe a salute mea ver-
ba delictorum meorum. Suspecta siquidē est
deo superbia: nec fieri potest vt cum eo in gratias
reuertatur. Diuersum vtriusque hospitium: neque in
eodē cohabitāt animo: quibus non licuit co-
habitare in celo. In celo nata est: sed velut im-
memor quā via inde cecidit: illuc postea redire
non potuit. ¶ De aere: pluuia vel nimio calore
vel frigore turbatur: fuit: contra deū iniquū murmu-
raui. Omnia namque que ad vsum vite accepim⁹
ad vsum culpe peruertim⁹. Quapropter iustus

beati bernardi

est: vt qui in cunctis peccauimus: in cunctis feri-
riamur. ¶ Sepe ad sacrū mysterium vocē me-
am fregi: vt dulcius cantare: magisq; delecta-
bar in vocis modulatione q̄ in cordis cōpun-
ctione. Deus vero cui nō absconditur quicqd
illicitū ppetrat: nō querit vocē leuitatē: s; cor-
dis puritatē. ¶ Nā dū cantor pplm mulcet su-
is vocibus: deū irritat prauis moribus. ¶ Li-
centiam loquendi vel aliquid faciendi sepe ni-
mia importunitate vel calliditate a p̄latis me-
is extorsi: nō attendens miser quoniā ille se re-
cipit qui apte vel occulte satagit vt hoc ei pa-
ter spiritualis iniungat quod ipse desiderat.

¶ Cum: vel cultellū: vel aliquid tale multoti-
ens nimis desiderauī: nec p̄fessus sum: q; pec-
catū non estimabam ppter rei vilitatē: verūta-
men non multū distat quecūq; substantia vi-
lis vel p̄ciosa requirat: dū equaliter sit corru-
ptū: et requirit affectus. Nō em̄ cultellus vi-
tū est: sed cultelli appetitus: neq; aurū vitū
est: sed auri appetitus siue cupiditas. ¶ In la-
bore nō laboravi quantū potui vel quantum
debui. ¶ In silentio etiā fui ociosus: quod est
maximū peccatū. ¶ In silentio nāq; nemo sic
debet esse ociosus: vt in eodē silentio nō cogi-
tet vtilitatē pximi: neq; in opere sic actuosus
vt nō requirat contēplationē dei. ¶ Parū em̄

Liber meditationū.

proficit sibi: qui alteri non pdest cū potest. **D**e
vitiis meis me aliquoriēs iactavi: putans esse
insigne virtutis vbi erat lapsus criminis. **D**e
virtutibus etiā vitia feci. **I**usticia nāq; duz su
um modū excedit crudelitatis vitiū gignit: et
nimia pietas dissolutionē discipline parturit.
Sic sepe vitiū est: qđ virtus eē putatur: sicut
remissa segnicies mansuetudo creditur: et pi
gricie vitiū: quietis virtutē imitatur. **F**ixi
me esse qđ non eram: dixi me velle quod no
lebā: aliud ore dicebā: et aliud corde voluebā:
et ita sub ouina pelle vulpinā cōscientiā absco
debam. **V**ulpina plane cōsciētia est repida cō
uersatio: animalis cogitatio: ficta cōfessio: bre
uis et rara cōpunctio: obedientia sine deuoti
one: oratio sine intētionē: lectio sine edificati
one: sermo sine circūspectione.

De spe impetrande venie propter
peccati cognitionē: et ob id ampliori
sui ipsius accusatione: discussione et
reprehensione: **Ca. XIX.**

O **D**ura sunt mihi ista que loquor: quia
memetipsum loquendo ferio. **V**erūta
men quia peccatorē me nō nego: sed peccatus
meū cognosco: erit fortasse apud deū pium iu
dicem impetratio venie: ipsa cognitio culpe.